

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

52 (2747)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 13. septembrī

Maksā
2 kap.

Septembris— trieciennēnesis

IEVEROJOT NELABVĒLIGOS
LAIKA APSTĀKLUS, VIENS NO
ATBILDĪGĀKĀJIEM UZDEVU-
MIEM — NODROŠINĀT SABIED-
RISKAJAM GANĀMPULKAM
LOPBARĪBU ZIEMAI. LATVIJAS
LKJS CK BIROJS SEPTEMBRĪ
IZSLUDINĀJIS PAR LOPBARI-
BAS SAGĀDES TRIECIENNĒNE-
SI, GALVENO UZMANĪBU PIE-
RŠOT PILNVERTIGAS SKĀB-
RĪBAS SAGATAVOŠANAI.

Sajā pasākumā jāiekļaujas visām
rajona kolhozu un padomju saim-
niecību komjaunatnes organizāci-
jām.

Apspriežot lopbarības sagādes
jautājumu komjaunatnes sapulcē,
kolhoza «Laukezers» komjaunieši
uzņēmās individuālas saistības ra-
žas novākšanas periodā: izstrādāt
75 cilvēkdienas pie ražas novākša-
nas un lopbarības sagādes; trie-
ciennēneša laikā izstrādāt 25 cil-
vēkdienas, kā arī sarīkot 5 svētdie-
nu talkas, no tām 3 svētdienu tal-
kas trieciennēneša laikā. Kolhoza
komjaunieši izvērsuši cīņu pret vi-
siem tiem, kas grauj darba discipli-
nu, laikus neierodas darbā. Kom-
jaunieši pelnīti kritizēja Annu Sik-
stuli, kas no gada sākuma izpelnī-
jusi tikai 65 izstrādes dienas, bet
darba laikā neņemās ar sēņošanu.

Tamlīdzīgus gadījumus nedrīkst
pieļaut nevienā organizācijā. Jāveic
šīs izskaidrošanas darbs, jāpa-
rāda, lai katrs komjauniešis un jau-
nietis piedalītos ražas novākšanā un
lopbarības sagādē. Sajā darbā jā-
iesaista arī lopkopības speciālisti.
Atzinību pelna kolhoza «Sarkanais
karogs» komjaunieši un jaunieši,
kas galvenokārt strādā lopkopībā
un par mehanizatoriem. Viņi ar
sekretāri Kseniju Kuzminu priekš-
galā aktīvi iesaistījušies lopbarības
sagādē. Sā kolhoza jauniešu spē-
kiem sagatavots vairāk nekā 15 ton-
nu rupjās barības un 90 tonnu
skābbarības. Lai papildinātu lopba-
rības krājumus, komjaunieši ierosi-
nāja siet slotiņas. Jau sagatavots
vairāk nekā 2000 slotiņu. Trakto-
rists Jānis Turkupolis savā brīvajā
laikā sasējis 1300 slotiņu lopbari-
bai.

KOMJAUNATNES ORGANIZĀ-
CIJĀM PLASI JĀIZVĒRS SOCIĀ-
LISTISKĀ SACENSĪBA LOPBA-
RĪBAS SAGĀDĒ STARP BRIGĀ-
DEM, POSMIEM, KĀ ARI STARP
MECHANIZATORIEM, KAS PIE-
DALĀS SKĀBBARĪBAS SAGATA-
VOSANĀ. SACENSĪBAS REZUL-
TĀTI RĒGULĀRI JĀATSPOGULO
SIENAS AVIZES, «ZIBENOS».
JĀORGANIZĒ PASTĀVIGAS
SKĀBBARĪBAS SAGATAVOŠA-
NAS BRIGĀDES, TAJAS IESAIS-
TOT KOMJAUNIESUS UN JAU-
NIESUS. ŠAJĀ ATBILDĪGĀJĀ
DARBA POSMĀ JĀAKTIVIZĒ
«KOMJAUNIESU STARMESU»
DARBS, JĀPĀNĀK, LAI IZ-
MANTOTU VISAS SAIMNIE-
CĪBĀS ESOŠĀS REZERVES LOP-
BARĪBAS KRĀJUMU PAPILDI-
NĀŠANAI.

M. GRAUZIŅŠ,
LKJS CK komsorgs
ražošanas pārvaldē

Beidz rudzu pļauju

Sogad darba apstākļi Staburaga
kolhozā ražas vākšanā grūti. Lauki
mitrums pievilkušies. Tehnika
grimst, it sevišķi mālainajās aug-
snēs. Ko darīt? Labība taču jānovāc
pēc iespējas ātrāk, lai būtu mazāks
graudu zudums. Izeju atrada otrās
laukkopības brigādes brigadieris b.
Dolnieks. Viņš labības pļāvējiem
paplašināja velkošā riteņa un mazā
platformas riteņa rotējošo virsmu
apmēram divas reizes. Sā racionā-
lizācijas pasākuma rezultātā labi-
bas pļāvēji vairs negrima, un darba
tempa krietni vien pieauga. Tagad
visas brigādes pļāvēji strādā ar
šādi pārkonstruētām mašinām.

Labākos laukos pļauj ar labības
pļāvējiem, krauj zārdos, lai graudi
apzūtu, pirms nonāk kaltē. Tad di-

dzība lielāka. Pirmās sēklas parti-
jas jau pārbaudītas. Dīdžība izrā-
dījās 72 procenti.

Mitrākos laukos, kur rudzi vai-
rāk saveldrējušies, tos pļauj ar
zāles pļaujmašīnām un tūlīt kul-

Saimniecībā vairāk saveldrējušās
vietas pļauj arī ar rokām. Tādā
veidā vēl vajadzēs nopļaut ap 19
hektāru.

No 108 hektāriem ziemāju uz 12.
septembri bija nopļauti 84 hektāri
rudzu. Trešā laukkopības brigāde,
kuru vada brigadieris b. Zapolskis,
rudzu pļauju pabeidza jau 8. sep-
tembrī.

Sajās dienās saimniecība rudzu
novākšanu beigs.

Z. BABAKOVA

GATAVO ZIEMĀJU SĒKLU

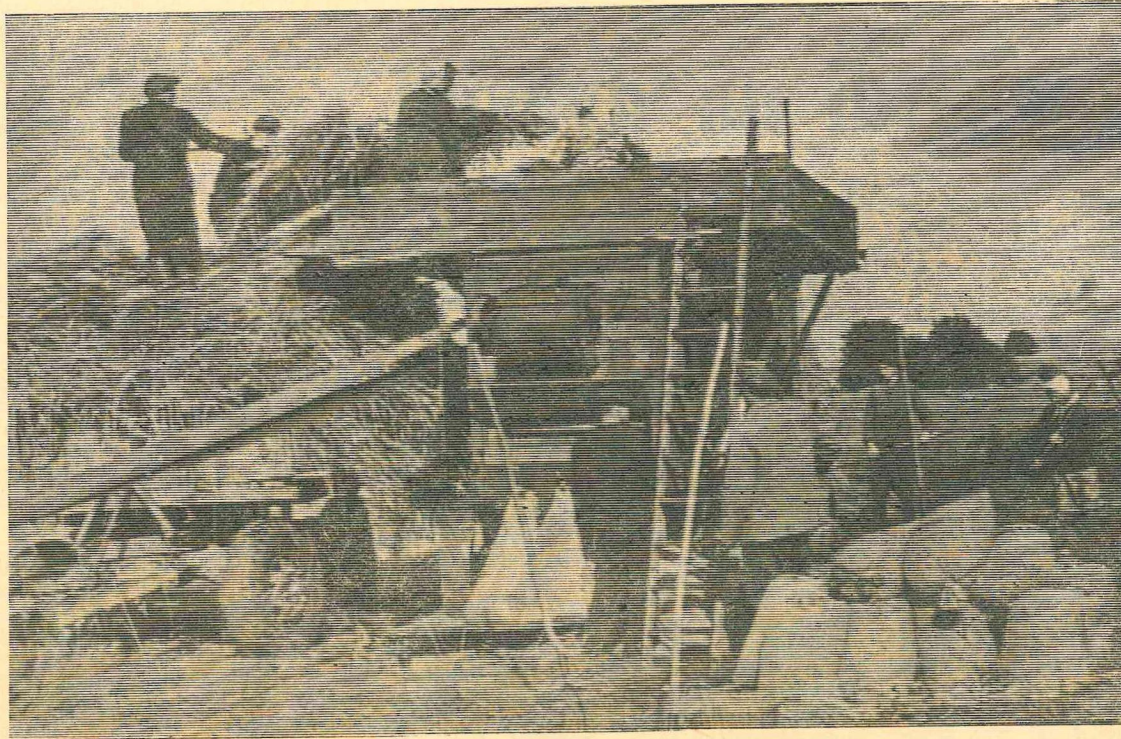
Ik dienas Ļeņina kolhoza rudzu
druvās tarkāk pļaujmašīnas. No-
vākti 94 hektāri rudzu. Katrā bri-
gādē rudzus pļauj ar labības pļā-
vējiem pastāvīgie pļāvēji bb. Masu-
lis, Pravs, Vilkasts, Rimeļkis, La-
cis un Zaļkalnītis. Trešajā brigādē
izmanto arī zāles pļaujmašīnas.
Pirmajā un otrajā brigādē kul, un
pēdējā nokulti 10 hektāri rudzu.

No pirmā ataudzējuma sējumu
platībām kaltē un attīra rudzus
sēklai. Sagatavo sēklas materiāla
paraugus nosūtīšanai dīdžības un
tirības pārbaudei.

Drīz zeltainos graudus kaisīs ze-
mē.

Mūsu korespondentu
punkts Sauka

Nāk jaunās ražas graudi

Raiti sokas ziemāju kulšana Oškālna kolhozā. Nokulta vairāk nekā puse nopļautās 92 hektāru lielās
V. BEĻEVICA foto

Pilnu slodzi labības novākšanas tehnikai un skābbarības kombainiem!

Ražas novākšanas un skābbarības sagatavošanas kalendārs

uz š. g. 10. septembri

Labības novākšanā

PRIEKŠGALĀ

Kolhozs «DRAUDZIBA», kur nopļauti 718 hektāri un nokul-
ti 207.

Kolhozs «ĻEŅINA KAROGS», kur nopļauti 240 un nokulti
177 hektāri.

Kolhozs «VĀRPA», kur nopļauti 215 hektāri un nokulti 150.
MEŽĀRES padomju saimniecība, kur nopļauti 185 hektāri un
nokulti 74.

ATPALIEK

Kolhozs «PADOMJU LATVIJA», kur nopļauti 58 hektāri, bet
nokulti 18.

Kolhozs «ARĀJS», kur nopļauti 73 hektāri un kulšana nav
sākta.

ZASAS padomju saimniecība, kur nopļauti 13 procenti labi-
bas.

Skābbarības sagatavošanā

PRIEKŠGALĀ

Kolhozs «VIENIBA», kur sagatavotas 610 tonnas.

RAIŅA kolhozs, kur sagatavotas 535 tonnas, no tām 135 —
pēdējā piecienā.

DRUVU padomju saimniecība, kur sagatavotas 735 ton-
nas, no tām 285 pēdējā piecienā.

ATPALIEK

Kolhozi SUDRABKALNA, ASUPES, «DZIMTENE», «UZVA-
RA», «ARĀJS», «PADOMJU ARMĪJA», «STRAUTS», «DUB-
NA», «LIDUMS», «JĀŅUPE», «DZINTARS» UN «ROZ-
KALNS», kur uz 10. septembri vēl nav ielikta ne tonna skāb-
barības.

**Atpaliecēji! Spraigākus tempus labības
novākšanā un skābbarības sagatavošanā!
Ziema negaidīs neizdarīgus saimniekus!**

Dubļos samīts zemkopja gods

To ceturtdien veltīgi bija meklēt
saimniecībā Lauceses kolhoza
priekšsēdētāju b. Bogdanu. Ļaudis
viņu bija redzējuši veikālā pārkam
kārtējo degvīna pudeli uz pagīrām,
jo dzeršana turpinājās jau ceturto
dienu. Otrdien valdes priekšsēdētājs
nemaz nebija manīts saimniecībā,
trešdienas rītā jau krietni vien dū-
šā izziņojis par valdes sēdi vakarā,
taču kā gājis, tā arī pazudis. Val-
des locekļi velti izgaidījušies.

Todien saimniecībā kombainieri
brāļi Pāveli pļāva rudzus, pie jau-
nās govju kūts brigadiera b. Spal-
viņa un agronomes b. Lūkas vadi-
bā skābēja vasarājus. Kalte strā-
dāja ar pilnu slodzi, taču nespēja
izžāvēt iekultos graudus, tāpēc tie,
saberti lielā kaudzē, bojājās. Lau-
kos gatavoja zemi ziemāju sējai.
Bet kā ar sēklu? Tās uz 6. sep-
tembri vēl nebija sagatavots nevie-
nas tonnas.

Visu šo svarīgo rudens darbu
gaita valdes priekšsēdētāju todien
neinteresēja. Un droši vien arī
daudzas citas dienas, jo nopļauti
šeit bija tikai 56 hektāri ziemāju,
arī siens nenovests stāvēja uz lau-
ka.

Lai kuram kolhozniekam jautā-
jām, kā atrast valdes priekšsēdētā-
ju, ikviens norādīja uz kolhoza me-
hāniķa Aboliņa mājām, kur notika
dzeršana. Jau no rīta priekšsēdē-
tājs darbā ieradies krietnā dūšā.
Izrādās, ka jau ar pirmajām darba
dienām šajā saimniecībā jaunais
mehāniskās darbnīcas vadītājs ir
centīgs glāzīšu cilātājs, labprāt ie-
dzer kopā ar priekšsēdētāju pirkto
un pašbrūvēto.

Tāpēc nav jābrīnās, ka ražas
novākšanas laikā vēl joprojām nav
izremontēta kulmašīna un viens
labības pļāvējs. Darba disciplina
kolhozā klibo. Viens otrs trakto-
rists un laukkopis iedzer. Brigadie-
riem un agronomiem grūti cīnīties
pret šiem netikumiem, ja pats
saimniecības vadītājs nav discipli-
nēts, dzerdams grauj ne tikvien
savu autoritāti, bet gremdē visu
kolhozu, atstādamas organizatoris-
ko darbu pilnīgā pašplūsmā.

Kādu gan priekšzīmi var rādīt
saimniecības vadītājs ar šādu stā-
ju? Vai tiešām b. Bogdana sirds-
apziņa nebrīdina, ka viņš min kā-
jām savu zemkopja godu?

Z. DRUVINIECE

PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS

Gatavojas jaunajam politmācību gadam

Jaunajā politisko mācību gadā Pļaviņu pilsētā politiskās izglītības tiks būs daudz plašāks un mācību tematika vispusīgāka. Pagājušajā gadā šeit darbojās 16 politpulciņi un semināri, šogad 23, kā arī tautas universitātes tieslietu zinātņu un padomju celtniecības fakultāte. Pulciņos un semināros darbaļaudis studēs politisko zinātņu pamatus, politisko ekonomiju, marksisma-leņinisma pamatus, partijas vēsturi, marksistisko estētiku, komunistiskās audzināšanas principus, sociālistiskās rūpniecības ekonomiku, padomju tirdzniecības ekonomiku un zinātniskā ateisma jautājumus. Liels panākums tas, ka starp propagandistiem divas trešdaļas ir iestāžu un uzņēmumu vadītāji un speciālisti. Tas uzlabos propagandas iedarbību. Iegūtās teorētiskās zināšanas palīdzēs klausītājiem darbā un dzīvē.

Visur tur, kur nebūs iespējams noorganizēt politpulciņus, ļaudis mācīsies patstāvīgi, studējot Leņina biogrāfiju un atsevišķus marksistiskās filozofijas jautājumus, un saņemams konsultācijas pilsētas sabiedriskajā partijas politiskās izglītības kabinetā. Iestādēs ar nelieliem kolektīviem noorganizētas regulāras politinformācijas par aktuāliem politiskās un saimnieciskās dzīves jautājumiem.

Lai izpildītu partijas XXII kongresa lēmumus un palīdzētu visplašākām darbaļaužu masām iepazīties ar partijas komunisma celtniecības Programmu, politiskās izglītības kabinets šogad organizēs regulārus pārrunu vakarus 3—4 pilsētas mikrorajonos, darbaļaužu dzīves vietās.

Pēc vēl nepilnīgiem datiem, klausītāju skaits politpulciņos un semināros šogad būs divas reizes lielāks nekā pagājušajā gadā.

Darbaļaužu aktivitātes izaugsme un tieksme pēc zināšanām izvirza paaugstinātas prasības visiem iestāžu un uzņēmumu vadītājiem, ideoloģiskā darba organizatoriem, propagandistiem un agitatoriem. Nopietnāk un vispusīgāk jāgatavojas katrai nodarbībai un ne jau teorētiskā ziņā vien. Klausītāji prasa padomu, gaida ieteikumu, lai iegūtās teorētiskās zināšanas efektīvāk pielietotu ražošanā, sabiedriskā un personīgā dzīvē. Padomju ļaudis labi zina, ka marksisma-leņinisma mācība par komunisma uzvaru ir uzticamākais ierocis cīņā par visaugstāko kultūru, visbagātāko dzīvi pasaulē. Iemācīt šo ieroci pareizi lietot ir ideoloģiskā darba darītāju, partijas un komjaunatnes

organizāciju, uzņēmumu un iestāžu vadošo darbinieku svēts pienākums. Jau pagājušajā gadā vairums Pļaviņu pilsētas uzņēmumu un iestāžu vadošo darbinieku aktīvi palīdzēja propagandistiem un agitatoriem izskaidrot masām partijas XXII kongresa materiālus savos uzņēmumos un iestādēs. Šāda sadarbība bija ļoti auglīga.

Taču vēl ne visi to dara. Ir vēl vadītāji, kas no politiskā darba visādi izvairās un domā, ka viņi neatbild par sava kolektīva ideoloģisko izaugsmi, bet atbildīgi tikai par valsts plāna izpildi.

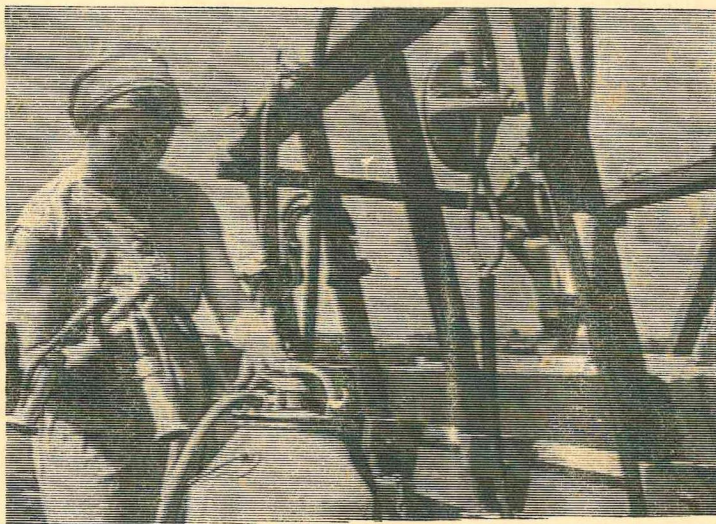
Šāda stila vadošā darbiniece Pļaviņu pilsētā ir komunālo uzņēmumu kombināta direktore A. Liepiņa. Kombinātā par direktori viņa strādā trešo gadu. Šajā laikā direktore nav nolasījusi nevienu referātu, nav organizējusi nevienu pārrunu. Pirms dažām dienām sabiedriskais partijas kabinets A. Liepiņai ieteica uzņemties vadīt kombinātā politisko zināšanu pamatu studēšanas pulciņa nodarbības. Vispārējās un politiskās izglītības A. Liepiņai pietiekoši, taču viņa atteicās nepilnīgu latviešu valodas zināšanu dēļ. Direktorei piedāvāja vadīt tādu pašu pulciņu krievu valodā. Arī no tā viņa atteicās. Varbūt kolektīva politiskā audzināšana kombinātā ir augstā līmenī, darba rādītāji labi? To nevar teikt. Nevienā kom-

binātā uzņēmumā nav jūtama radošo atmosfēra. Neviens nopietni necinās par labākiem darba rādītājiem, par strādnieku audzināšanu komunisma garā. Sociālistiskā sacensība šeit formāla, darba disciplīna zema. Maz rosmes sabiedriskajā dzīvē. Lekcijas, referāti un citus politiski audzinājošus pasākumus kultūras namā kombināta darbinieki reti apmeklē. Arī pati direktore tur nekad nav redzēta. Savu brīvo, bet bieži vien arī darba laiku daudzi strādnieki pavada pie degvīna pudelēm. Pagājušajā politmācību gada sākumā daži brigadieru un kantora darbinieki izteica vēlēšanos mācīties politpulciņos, bet nodarbības apmeklēja reti, mācījās slikti un mācību gada beigās pulciņus pameta.

Un tā tas ir visur, kur iestāžu un uzņēmumu vadītāji partijas ideoloģisko darbu uzskata par lieku laika tērēšanu. Šeit meklējams īstais neveiksmju cēlonis ražošanā. Labi nostādīts ideoloģiskais darbs it visur ir panākumu atslēga ražošanā. Ideoloģiskais darbs nav atdalāms no saimnieciskā darba iestādē vai uzņēmumā, bet veicama vienlaikus un ciešā saistībā. Tā mums māca mūsu dzīves vadītāja Komunistiskā partija.

L. BRASLIŅA,
Pļaviņu pilsētas politizglītības kabineta vadītāja

Pārvietojams slaukšanas agregāts

Tautas nama padome darbojas aktīvi

Ja aktīvi, ar visu sparū ķeras pie pašdarbības organizēšanas, panākumi neizpaliek. Liels palīgs kultūras darbā laukos ir tautas namu padomes, kas organizē, plāno un vada visus pasākumus.

Labā slava tālu izskanējusi par Medņu tautas nama pašdarbniekiem. Galvenais nopelns šo panākumu kalnāšanā ir sabiedriskajai padomei, kuras priekšsēdētājs ir tautas nama vadītājs Jānis Blāķis. Padomē rosīgi darbojas viņa dzīves biedre bibliotekāre Vilma Blāķe, skolotāja Dzidra Kļaviņa, Ilga Bērziņa, Medņu kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs Ilgvars Lietavietis un daudzi citi.

Šajās dienās notika Medņu tautas nama padomes sanāksme, kurā tika pārrunāti līdzšinējie sasniegumi un trūkumi, kā arī turpmākie pasākumi kultūras darba laukā. Bibliotekāre V. Blāķe norādīja, ka ciema komjauniešiem un skolēniem vairāk jāpalīdz grāmatu piegādāšanā lasītājiem un jaunu lasītāju iesaistīšanā. Apspriedes dalībnieku uzmanības centrā bija agitācijas un propagandas darbs, atpūtas vakaru, dispu, pārrunu un koncertu organizēšana. Tika ieplānoti dispu un pārrunas par tematiem: «Vai esam gatavi dzīvot komunismā?», «Par ģimenes dzīves jautājumiem» un citi. J. Blāķis ierosināja sagatavot estrādes koncertu «Jaunībai un mīlai» un sīki iztīrēja koncerta izveides iespējas. Jāatzīmē, ka padomes locekļi dedzīgi piedalījās visu jautājumu apspriešanā, deva vērtīgus ierosinājumus un priekšlikumus. Lai uzlabotu uzskatāmo agitāciju, tika nolemts, iesaistot šajā darbā lauksaimniecības speciālistus, pagatavot diagrammu par ražas novākšanu, plaši popularizēt pirmrindnieku pieredzi. Šim nolūkam tika ieplānotas arī lekcijas, lauksaimniecības kinofilmu demonstrējumi, agitbrigādes koncerti kolhozā un lauksaimniecības speciālistu pieredzes apmaiņas ekskursija uz kolhozu «Draudzība». Arī Kārļa Marksa kopsaimniecībā, pārbaudot

sociālistiskās sacensības rezultātus, varētu viesoties ar koncertu.

Sevišķi labi Medņu ļaudim veicas ar jauno tradīciju organizēšanu.

— Tās mēs vairs nevaram saukt par jaunām, jo šīs tradīcijas jau pilnīgi nostiprinājušās ciema iedzīvotāju vidū, — saka tautas nama vadītājs J. Blāķis. — Tagad rīkosim arī ciema veco ļaužu godināšanu.

Tautas nama padome daudz domājusi par darbaļaužu saturīgu atpūtu. Gada laikā notikuši 25 mākslinieciskās pašdarbības vakari, 13 tēmatiskie vakari un 29 atpūtas vakari, pie kam nekad nav rīkotas dejas bez programmas daļas. No Medņu tautas nama pieredzes varētu pamācīties pat Jēkabpils kultūras nami, kas pārāk bieži rīko atpūtas vakarus, kuru programmā tikai viens punkts — dejas.

Turpmāk lielāka vērība jāvelti dramatiskā pulciņa darbam, jāiestudē kāda vairākcēlienu luga, — šāda doma izskanēja tautas nama padomes sanāksmē.

Medņu ciema padome un kolhozs labprāt palīdz pašdarbniekiem. Un daļēji arī tas ir panākumu pamatā. Bet, lai pašdarbībai radītu vēl plašāku vērību, derētu vēl nopietnāk padomāt par jaunu biedru iesaistīšanu pulciņos, sevišķi no kolhoza jaunatnes vidus.

Sanāksmes dalībnieki runāja arī par diviem sāpīgiem jautājumiem. Pirmkārt, tautas namam atvēlēti pārāk nīcīgi naudas līdzekļi, kārt — intensīvais darbs tautas nama telpās rada lielu slodzi apkopējam, bet viņa saņem ļoti mazu algu.

Te savs vārds būtu sakāms rajona kultūras nodaļai. Tai, kopā ar finansu nodaļu plānojot līdzekļus gada sākumā, vajadzētu tālredzīgāk padomāt, lai nerastos tāds stāvoklis, ka dažos tautas namos un klubos naudas līdzekļus nespēj izmantot, bet citur to pietrūkst.

Sanāksmē izskanēja doma, ka, lūk, Līvānos teicami strādā pašdarbnieki. Vai Medņi nevarētu viņus pārspēt?

— Kur nu mums, lauku tautas namam, sacensties ar pilsētniekiem! — kāds ieminējās.

— Varam! Noteikti varam! — tādas bija visu pārējo domas.

Un pareizi, šodien nedrīkstam uzlikt pilsētu par nepārspējamu kultūras jomā. Arī laukos ir daudzi talantīgi cilvēki un aktīvu pašdarbības organizatoru, kā, piemēram, Medņos.

L. ZAKSS

TURĒT AUGSTU ZEMKOPJA GODU!

Visu darīt ar sirdi un dvēseli

It visur mūsu zemes laukos pašlaik dzīvi apspriež rakstu «Turiet augstu zemkopja godu», kura autore ir 69 gadus vecā Zītomīras apgabala kolhoza «Pervojē Maja» posma vadītāja Sociālistiskā Darba Varone Nadežda Zaglāda. Šo rakstu publicēja avīzes «Pravda Ukraini», «Pravda», «Seļskaja žizņ» un daudzi citi laikraksti.

N. Zaglāda raksta par Dņepropetrovskas apgabala brigadieru Timofeju Sevčenko. Viņu gribējuši piespiest sēt kukurūzu nezāļainā augsnē. Taču šīs brigadieris, lai kā viņu spieduši, tomēr pastāvējis uz savu — iesējis kukurūzu tā, kā to prasa agrotehnikas noteikumi, un izaudzējis labu ražu.

«Cik daudz veiksmīgāk gan šķirtos darbi daudzās saimniecībās,» raksta N. Zaglāda, «ja visi vienmēr rīkotos tā kā Timofejs Sevčenko, — apdomīgi, parādot stingru raksturu. Un galvenais, ja ikvienam tieši tāpat nedotu miera viņa sirdsapziņa, ja ikvienam būtu tikpat tuvu pie sirds savs darba iecirknis un rūpētu kopējie panākumi.

Kālab es to visu saku? Es gribu teikt, ka mēs atrodam pārāk daudz dažādu ierunu, ar kurām dažs labs mēģina slēpt savu nevīžību un pat slinkumu. Piemēram, viens otrs atsauca uz to, ka «nebija direktīvas», it kā istu zemkopi kādam vajadzētu vadīt aiz rokas pa tīrumu un nemitīgi pamācīt: to dari, bet to nedari. Viens vaino otru — kaut kas nav par pūķiem, lai gan nevajadzētu ļaut Jānim rādīt uz Pēteri un Pēterim uz Jāni, bet prasīt stingru atbildību no abiem. Visbiežāk aizbildinās

ar sliktu laiku, un iznāk, ka tādā gadījumā vainīgs tikai dievs un neviens cits. Bet, ja es tā labi paskatos, pat šogad ar visiem untumainajiem un sliktajiem laika apstākļiem dažos kolhozos cilvēkiem nevajadzētu sūdzēties par debesīm, bet vairāk vainot pašiem sevi.

Biedre Zaglāda savā rakstā min Zītomīras apgabala Gorkija kolhozu, kur kukurūza un cukurbietes aizaugušas ar nezālēm.

— Kāpēc gan tīrumi aizaug? — es savā prātā domāju. — Vai tiešām tikai tāpēc, ka kolhozā nezina, kā rīkoties? Nu labi, priekšsēdētājs nezina, bet viņš taču kolhozā nav viens. Kur ir agronomi? Kur brigadieris? Galu galā, kur ir kolhoznieki? Vai tad arī viņi nekā nesaprot? Nē, tur kaut kas nav kārtībā.

Viss ir jādara ar sirdi un dvēseli. Gorkija kolhozā cilvēkiem trūkst sirdsapziņas, bet nevis sajēgas vai prasmes. Cilvēku sirdsapziņa līdz kolhoza hektāriem neaiziet, tā paliek viņu sakņu dārzos.

— Jā, zemes arāju sirdsapziņa! To neviens nevar iedot, to neviens nevar saņemt uz orderi. Cik ļoti gan partija un valsts mums palīdz pēdējos gados, sevišķi pēc CK marta Plēnuma. Dod mums gan lielisku tehniku, gan materiālus, gan mēslojumu, gan ar naudu palīdz, gan ar jaunām sēklas šķirnēm, Esam piedzīvojuši pat tādas lietas, ka mūsu tauta, mūsu strādnieku šķira apzinīgi piekritusi gaļas un sviesta cenu paaugstināšanai.

Vajag taču beigu beigās visiem saprast: bez darba, bez

sirdsapziņas tagad dzīvot nevar, nav iespējams sasniegt tādus tempus, kādus plānojuši partija. Un pirmais, kas, manuprāt, nepieciešams, ir darīt galu bezatbildībai un personiskās atbildības trūkumam.

Bet lai mani pareizi saprot arī kolhozu priekšsēdētāji: jārada cilvēkiem tādi apstākļi, lai viņi arī savos sakņu dārzos varētu iztikt ar vismazāko darba patēriņu. Ne tikai jāprasa no cilvēka, bet arī jārupējas par viņu.

«Sis gads lauksaimniecībā ir grūts gads,» noslēgumā raksta N. Zaglāda. «Un vai tu esi visu darījis, lai tavā kolhozā grūtības tiktu pārvarētas, lai mūsu padomju strops pilnībā ar pārpilnības medu? Bet tas viss nav panākams, ja nestrādā ar pilnu jaudu. Nedarisim kaunu savam zemkopja godam!»

Ukrainas Komunistiskās partijas CK pieņēma par N. Zaglādas rakstu īpašu lēmumu, kurā uzliek par pienākumu partijas organizācijām aicināt masas novērst trūkumus lauksaimnieciskajā ražošanā, cīnīties pret slaktiem. Lēmums aicina celt kolhozu un padomju saimniecību vadošo darbinieku, kā arī lauksaimniecības speciālistu atbildību par viņiem uzticēto darbu.

Vecās kolhoznieces sirsnīgie vārdi plaši atbalsojas visā mūsu zemē.

Tev, Nadežda Zaglāda, ir tūkstoškārt taisnība,» izteicās Kustanajas apgabala Engelsa kolhoza priekšsēdētājs J. Cvinģers. «Devīzei «sargāt kā acuraugu zemkopja godu» jāklūst par likumu lauku darbaļaudim.»

«N. Zaglādas labie padomi ir ļoti vērtīgi,» sacīja Rostovas apgabala PSKP XXII kongresa vārdā nosauktā kolhoza posma vadītājs D. Bugajenko. «Mums vēl daudz jāstrādā, lai kolhoznieki kļūtu apzinīgāki, kļūtu prasīgāki pret sevi. Jāstrādā tā, lai katru dienu vairotu sava kolhoza bagātības.»

Laikraksti, kuros iespiests Nadeždas Zaglādas raksts, iet no rokas rokā. Zeme ir skopa tikai slinkiem, saka kolhoznieki. Turpretim godīgu darbu tā atlīdzina ar uzvižu.

Katram darbam savs spožums

Slaucējas darbs ir atbildīgs, prasa daudz pūļu un pacietības, izturības grūtību pārvarēšanā. Ka Milda Zobena nemeklē vieglākos ceļus dzīvē, viņa pierādījusi uzcītīgajā četrpadsmit gadu ilgajā darbā kolhozā «Nākotne», strādājot par slaucēju. Gadi ir atstājuši ne vienu vien grumbu viņas sejā, sākuši liekt kādreiz smidro augumu, taču darba spars viņai nav samazinājies. Strādāt tā, lai vairāk dotu kopus lietā, saimniecības augšupejā — tādu apņēmību lasām viņas arvien vēl dzirkstošajās acīs.

Visus gadus b. Zobena ierindojusies labāko slaucēju vidū rajonā. Pērn viņa izslauca no

katras savas grupas govīs vidēji 3323 kilogramus piena, izcīnot pirmo vietu saimniecībā. Viņa nekad neželē lieku soli, lai brūnājas būtu labāk pabarotas, ap rūpētas. Tas tūlīt redzams, ja salīdzina viņas grupas govīs ar citām. Tās vienmēr ir labā miesas stāvoklī, tīras. Šogad astoņos mēnešos katrā govī izdevusi 2001 kilogramu piena.

Neskatoties uz sliktajiem laika apstākļiem, viņa čakli kopusi savu piefermas lauciņu 0,7 hektāra platībā. Cukurbiešu lapas rudens periodā, bet saknes ziemā būs laba papildbarība govīm.

V. LIPOVSKA,
kolhoza «Nākotne» zootehniķe

Līdz minimumam samazināt zudumus

— Lauka pupas noaugušas kā mūris, — priecājas Neretas padomju saimniecības Karoga nodaļas laukokopji.

Jā, pupas tik kupli saaugušas, ka pat brāzmainie rudens vēji nespēj tās noliekt pie zemes. Iepriecina arī citu kultūru ražas. Ne slukts birums ir rudziem, labu ražu deva zirņi. Strādnieki kopā ar saviem speciālistiem bija papūlējušies, lai sējumi saņemtu pietiekošos daudzumus kūtmēslus, tīrumus labi kopētu. Bet «bioloģiskā raža» ir tikai uz lauka — svarīgi, cik novāksim šajā lietainajā rudenī. Tieši tas ir viens no vissarežģītākajiem uzdevumiem, ko risina lauku laudis.

Laikam neapstrīdam, ka arī šajos apstākļos zudumus varam samazināt līdz minimumam. Tiesa, dabas stihija ne reizes vien pārvelk svitru mūsu labajiem nodomiem, bet iemesli, kas kaut ko darām «pa pusei», nepilnīgi, drīzāk jāmeklē slinkumā, dažkārt arī neizdarībā. Tā vien gribas teikt, ja noraugies uz labības tīriem. Vai tad, piemēram, rudzu kūļus Susējas nodaļā brigadieris b. Mickevičs nevarēja likt apacepurot, sastatīt tā, lai tie negāztos un pēc iespējas mazāk salītu? Te jau stihija nav vainīga, ka slinkuma vai neizdarības dēļ rodas lieki zudumi.

Lūk, Karoga nodaļā pupu lauks tikko nopļauts. Pēc katras 2,6 metru atstarpes var redzēt 12—15 centimetru platu nenopļautu augu sloksni, kas piespiesta pie zemes. Četrus hektārus platībā nenovāktu pupu iznāks aptuveni 0,45 hektāra. Tās nevar nedz noganīt, nedz nopļaut ar izkapti, jo sajauktas ar zemi. Zudumi acīm redzami. Tiesa, par tiem norūpējušies arī paši mehānizatori, bet pietrūka padoma. Nelielo lauku viņi vāca trīs četras dienas. Ar kombainu piebrauca pie mehāniskajām darbnīcām, izsūdzēja savas bēdas darbnīcu vadītāja b. Ozoliņa, galvenajam inženierim b. Upeniekam. Viņi paskatījās, paraustīja plecus, un kombainierim b. Pavlovičam nekas cits neatlika kā braukt uz lauku un turpināt iesākt — stripām atstāt nenopļautās pupas.

Vainu būtībā kombainieris atradis — nazīm netiek padoti visi stublāji, kas iznāk pa tvēriem, jo dalītājs nav pareizi nostādīts, daļa zaļās masas tiek piespiesta pie zemes.

Salījušajā tīrumā grimst arī automašīna, kurā krit saekselētā masa. Iekrāvējs b. Niedra atceras, ka pagājušajā gadā mašīnu esot vajadzības gadījumā vilcis tas pats traktors. Jā, kāpēc gan nevarētu arī tagad tā iekārtot?

— Vai redzējāt, ar kādiem zudumiem novāc pupas? — jautājam galveno inženieri b. Upenieku.

Nē, uz lauka pie kombaina b. Upenieks nav bijis. Ziniet, ko viņš atbild: «Visu nevar iespēt. Vajadzētu, lai pārvaldnieks ziņotu par kļūmēm.»

Tiesa kas tiesa — Karoga nodaļas pārvaldnieks b. Stradiņš ar šīm un citām aplamībām samierinājies. Bet šīnā gadījumā tāds ieģansts izklausās smieklīgs, jo paši mehānizatori lūdz palīdzību. Laikam nevienam citam kā galvenajam inženierim jābūt nomodā par

to, lai ikviens agregāts strādātu ar maksimālo slodzi, augstāzīgi.

Ir pamats pārņemt Neretas padomju saimniecības inženierietniskajiem darbiniekiem arī to, ka viņi nav atraduši par iespējamu piedomāt visai vienkāršu palīgierīci, lai no automašīnām izkrautu zaļo masu, ko piedev skābēšanas vietā. Arī zirņus padomju saimniecības strādnieki plāva ar izkaptīm, kaut gan citur šo kultūru visai sekmīgi novāca bez roku darba.

Ka zudumiem nav pieteikts īsts karš, redzams arī citur. Lūk, tajā pašā Karoga nodaļā gatavo skābbarību ar neekselētiem salmiem. Taču labi zināms, ka, jo sīkāk sausā masa sasmalcināta un samaisīta ar pārējām skābējamām kultūrām, jo ātrāk un labāk tā uzsūc lieko skābbarības sulu, regulējas rūgšanas process un mazinās zudumi. Galvenā agronome b. Beļviča aizmirsusi šo patiesību. Nevar arī šai speciālistei neadresēt vēl vienu pārmetumu. Kolhozs «Draudzība» attāluma ziņā atrodas pa rokas tvēriem, bet tur ieviesta laba pieredze, kad kušana un skābbarības gatavošana notiek vienlaikus, pie tam ar saekselētiem salmiem, nav apgūta. Šādā gadījumā vajadzētu tikai novākt labību izlaist caur skābbarības griezēju. Pats galvenais, kuļmašīnu var darbināt arī lietainā laikā. Bet Susējas nodaļas pārvaldnieks Artūrs Bajinskis jauno uzlaboto Imantas kuļmašīnu izmanto visai slukti. Salmus sapūta kaudzē un atstāja uz lauka, kaut gan turpat blakus atrodas šķūnis. Lietainā laikā kuļmašīna stāv dikā.

— Mūsējie pat neiedomājas, ka varētu rīkoties līdzīgi kolhoza «Draudzība» laudim, — ar pārmetumu saka kļētniece b. Osīte.

Bet tagad vajag sevišķi domāt par to, lai zudumus samazinātu līdz minimumam.

E. KOCENS

Olbaltums... no amonjakūdēns

Kukurūzas skābbarības apstrāde ar amonjakūdeni saimniecībām ir ļoti izdevīga. PSKP Centrālās Komitejas marta Plēnums norādīja, ka šo vienkāršo un visiem pieejamo paņēmieni nepieciešams plaši ieviest lauksaimniecības praksē. Jaunās metodes būtība uzskatāmi parādīta ekspozīcijā, kas redzama PSRS tautas saimniecības sasniegumu izstādes Lopbarības paviljonā.

Skābbarību apstrādā ar 25 procentīgu amonjakūdeni. Tas nāk saskarē ar skābēm, un rodas jauni savienojumi. Slāpekļlis, kas ietilpst šo savienojumu sastāvā, gremotāju dzīvnieku kuņģī ar baktēriju palīdzību tiek pārstrādāts proteīnā — olbaltumā, kas ir mājlopu produktivitātes pamats.

Izēdinot šādu skābbarību, govīm paaugstinās izslaukums, bet nobarojamiem lopiem palielinās dzīvsvara pieaugums. Un tas arī saprotams, jo sagremojamā proteīna daudzums kuku-

Augšnes apstrādāšanas uzdevums ir veidot augšnes struktūru, apkarot nezāles, iestrādāt augu atliekas un mēslojumu, nolīdzināt augšnes virskārtu un sagatavot to sēklu iestrādei. Lauku apstrādāšanas sistēma atkarībā no priekšauga var būt dažāda. Un šogad, ievērojot nelabvēlīgos laika apstākļus, augšnes apstrādāšana ir pat īpatna, jo priekšaugi izmainās atkarībā no tā, kur ir sausāki lauki, kuros var strādāt tehnika.

Ja šogad daudzas saimniecības bija ielānojušas ziemājus sēt pēc tāda laba priekšauga kā kukurūza, tad šodien šie lauki vairākās saimniecībās guļ zem ūdens, jāizrauga citi tīrumi. Arī kolhozā «Selga» šogad nācās izmainīt izraudzītos ziemāju laukus, it sevišķi otrajā brigādē, kur lauki nav drenēti.

Mūsu saimniecībā galvenie priekšaugi ziemājiem ir daudzgadīgie zālāji. Priekšu lauki kartupeļi, mieži un kukurūza.

Augšnes sagatavošanu sākam līdz ar priekšauga novākšanu. Daudzgadīgo zālāju laukus pirms aršanas diskojam divās kārtās ar smagiem diskiem, pēc tam aparam ar arklū, kam ir priekšlobītāji. Āboliņa papuves jāar pēc iespējas agrāk. Jo agrāk aparam āboliņa papuvi, jo lielākas ir ziemāju ražas.

Viķauzu un zirņauzu papuve pēc priekšauga novākšanas jādisko, lai viķauzām dotie kūtmēsli labāk sajauktos ar augsni, pēc tam lauku ar bez priekšlobītāja.

Zaļmēslojuma papuve papuves augs jāiear pilnā ziedēšanas laikā, iepriekš lauku pievelot aršanas virzienā. Zaļmēslojums jāiear mēnesi pirms rudzu sējas.

Kūtmēsli aizņemtās papuves jānod priekšaugam, jo pēc to novākšanas ir ļoti īss laika posms līdz sējai un praktiski tas sakrīt ar citiem steidzamiem ražas novākšanas darbiem. Kūtmēsli, kas doti priekšaugam, labāk sadalās. 20 tonnu kūtmēsli deva vienam aramzemes hektāram ir pilnīgi pietiekama. Ja kūtmēsli trūkst, devu var samazināt līdz 5—8 tonnām, sajaucot tos ar tādu pašu

SPECIĀLISTA PADOMI

Augšnes sagatavošana ziemājiem

kūdras daudzumu. Kūtmēslus iestrādā vai nu sekli iearot, vai diskojot ar smagajiem diskiem 12—18 centimetru dziļumā.

Augšnes sagatavošana sējai — kultivēšana un šķīvošana šogad jāveic tūlīt pēc lauka aparšanas, iepriekš dodot pamatmēslojumā vienam hektāram augšnes 2—3 centnerus superfosfāta un 1 centneru kālija sāls. Citādi mitros laika apstākļos aparšais lauks pielīst un ar tehniku vairs nevar tikt virsū. Lauku sagatavojot ar traktoru vilkmi, jālieto agregāti: kultivatori ar cik-cak ecēšām, smagie diski ar cik-cak ecēšām vai arī kultivators, sējmašīna un cik-cak ecēšas. Ja lauku pēc aparšanas tūlīt sagatavo sējai, tad vēlams lauku pievelt ar smago veltni.

Ievērojot šī gada īpatnējos apstākļus, kad ziemāji jāsēj atsevišķos laukos mitrā augsnē, jāseko, lai ziemājus neiesētu par dziļu, it īpaši gadījumā, kad sēj ar traktora sējmašīnu agregātu. Ziemas rudzi jāsēj 2—4 centimetri dziļi, ziemas kvieši 4—5 centimetri dziļi, bet šogad jāsēj

vēl seklāk, it sevišķi smagās augsnēs.

Soruden laukus ziemājiem varam izraudzīt galvenokārt vieglās augsnēs, smilšainākās platības, tāpēc šogad vairāk jāsej ziemas rudzi, kas mazāk prasīgi pēc mēslojuma, labāk padodas maziekoptās augsnēs, labāk pārziemo. Mūsu saimniecībā pērn ieguvām ziemas rudzu ražu vidēji 21,2 centneri no hektāra. Ziemas kvieši gan ir vērtīgāki par ziemas rudziem, arī ražas mūsu saimniecībā bija augstākas, bet prasa daudz labāku agrofonu, iekoptas, smagākas augsnes. 1961. gadā ziemas kviešu vidējās ražas bija 26,4 centneri no hektāra. Taču šogad, kā vairumā saimniecību redzams, smagajās augsnēs sēja apgrūtināta.

Ja šoruden iesesim vairāk ziemāju, nākamgad būs lielāka graudu kopprodukcija. Tāpēc jācenšas apsēt iespējami lielākas platības.

L. ZARIŅŠ,
kolhoza «Selga» agronoms

Laikā un pareizi ieziemosim bišu saimes

Spēcīgas un pareizi ieziemotās bišu saimes ir priekšnoteikums labām medus un vaska ražām nākošajā dravošanas sezonā. Par nākošā gada medus un vaska ražām jābūt rūpēties jau rudenī, ieziemojot saimes. Labi šo darbu veic kolhoza «Draudzība» biškopis b. Slavinskis, Odzijas kolhoza biškopis b. Zariņš, Mežāres padomju saimniecības biškopis b. Kokts. So saimniecību biškopji ieziemo spēcīgas bišu saimes, kas nodrošinātas ar bagātīgiem labas barības krājumiem, atstājot stropus 16—18 kilogramus uz vienu saimi, bet rezerves māšu saimītei 6—8 kilogramus. Šādi ieziemotās saimes pārziemo labi, pavasarī strauji attīstās un labi izmanto ienesumu. Taču vairāku rajona saimniecību biškopji, kā «Pļaviņu» biškopis b. Liberts, kolhoza «Ezerkrasts» biškope b. Lamberga, Leņina kolhoza biškopis b. Krātiņš ieziemo bišu saimes ar 6—8 kilogramiem barības krājumu. Šādi ieziemotās saimes slukti pārziemo, pavasarī vēlu attīstās, kādēļ nākošā dravošanas sezonā nenodrošina sev ziemas barību.

Soruden pēc sliktās, lietainās vasaras bišu saimju ieziemošana jāveic ļoti rūpīgi. Mūsu rajona saimniecībām, kur bišu saimes nebija izvestas viršu ganībās, ligzdu sakārtošana bija jāizdara jau augusta beigās, bet celojošās dravās — pēc saimju pārvešanas no viršu ganībām, septembra pirmajā pusē. Pēc ligzdu sakārtošanas saimēs jāizdara rudens revīzija, kurā jāpiedalās saimniecības speciālistam, kas atbild par biškopību, kolhozos revīzijas komisijas pārstāvim, padomju saimniecības arodbiedrības vietējās komitejas pārstāvim. Pēc revīzijas jāpasākta akts par bišu saimju ieziemošanu.

Sakārtojot saimēs ligzdu, jāatstāj tāds kāru skaits, kādu bites blīvi apdzīvo vēsos rītos. Vadoties no saimē atstājamo kāru skaita, nosaka arī ziemošanai vajadzīgo barības dau-

dzumu. Uz katru ziemošanā atstāto stāvstropa kāri ziemošanas norma 2 kilogrami barības. Maz medainās kāres izmanto ziemošanā tad, ja nav kāru, kas satur 1,5—2 kilogramus medus. Šogad pienāksies šādas kāres atstāt, bet saimes jāpiebaro ar cukura sīrupu, lai kopējie barības krājumi atbilstu ziemošanas normai. Rudens revīzijas laikā ligzdas vienā pusē jāliek vasaras šķirdēlis, aiz tā maz medainās atvākotās medus kāres, lai bites medu sanes ziemošanas daļā.

Iztrūkstošā barība jāpiebaro ar cukura sīrupu, kurš gatavots no 2 daļām ūdens un 3 daļām cukura. Cukura sīrupa pagatavošanai nepieciešams ūdens, kas satur maz minerālvielu. Ja ūdens satur daudz minerālvielu, tas pirms cukura sīrupa gatavošanas jānovāra. Vāra apmēram pusstundu. Noņem no uguns un ļauj nogulsnēties kaļķim, no kaļķa atbrīvoto ūdeni uzmanīgi nolej. Cukuru ieber ūdenī un karsē, kamēr cukurs izšķīst. Cukura sīrupu vārit nav nepieciešams. Pagatavoto sīrupu atdzesē līdz 35° Celsija un dod bitēm.

Bites jāpiebaro vakaros, lai neizceltos aplaupīšanās. Piebaro sīrupu lielās devās, no 1—1,5 kilogramam. Ja barības trauks atļauj, var dot arī lielākās devas. Ilgstoša piebarošana rudēnī nav vēlama, jo tad bites atjauno pastiprinātu peru audzēšanu.

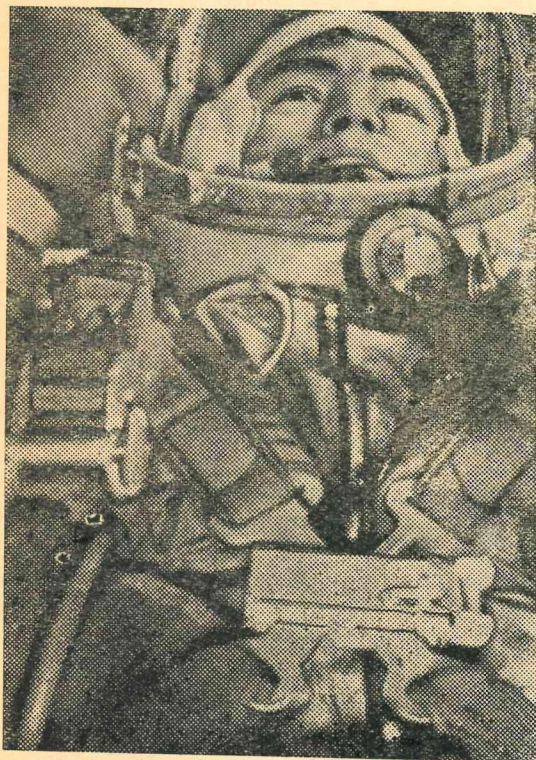
Saimes silti jānosedz no sāniem un augšas. Mazākās saimes, kuras nosedz 5—7 ligzdas kāres, kopējā siltuma saglabāšanai ieteicams ziemot dubultniekā — 2 saimes vienā stropā, atdalot vienu no otras ar blīvu šķirdēli.

Saimju ieziemošana un piebarošana jābeidz ne vēlāk par 25. septembri.

A. LEJNIECE,
Jēkabpils zonas biškopības zootehniķe

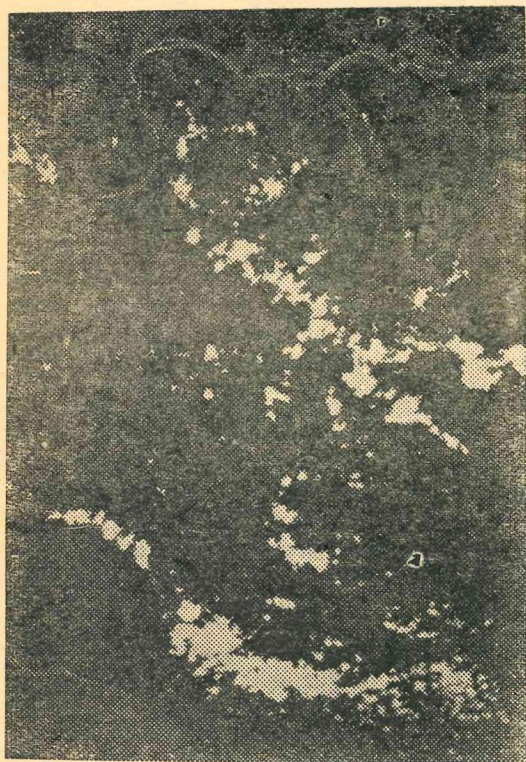
(TASS)

Fotouzņēmumi no kosmosa dzīlēm

Lidotājs kosmonauts A. Nikolajevs kosmiskā lidojuma laikā. Uzņēmums izdarīts ar fotoaparātu, kurš bija uzstādīts kosmiskā kuģa «Vostok-3» kabīnē.

TASS fotohronika

Uzņēmumu izdarījis lidotājs kosmonauts P. Popovičs no kosmiskā kuģa «Vostok-4» borta. Kā baltas līkumotas lentas izskatās upes no kosmiskā lidojuma augstumiem.

TASS fotohronika

TAVAM GRĀMATU PLAUKTAM

LVI laidusi klajā grāmatu «Zinātniskā ateisma pamati», ko sagatavojis PSRS Zinātņu akadēmijas Filozofijas institūts. Pirmajā nodaļā — «Reliģija, ateisms, zinātne» parādīta ateisma rašanās un attīstība, zinātnes un reliģijas nesamierināmība un cīņa. Otrā nodaļā veltīta sīkākai reliģijas izcelšanās un attīstības analīzei un galveno reliģisko virzienu kritiskam iztirzājumam. Grāmatas trešajā nodaļā «Komunisma celtniecība Padomju Savienībā un reliģisko aizspriedumu pārvarēšana» parādīta PSKP un Padomju valsts nostāja pret reliģiju un baznīcu.

„Zeme aiz restēm” — tā sauc žurnālistes N. Jegorovas brošūru par Portugāli. Brošūrā pastāstīts gan par to, kāda ir Portugāles attīstības vēsture, par Portugāles vietu imperiālistisko valstu nometnē, gan arī par Portugāles darba tautas cīņu komunistiskās partijas vadībā pret asiņaino Salazara diktatūru.

Romāns «Jastrebovi» ir M. Obuhova pirmā grāmata. Rakstnieks pieder pie tās

paudzes, kas agrā jaunībā piedalījās pilsoņu karā, vēlāk uz saviem pleciem iznesa divdesmito gadu grūtības un cēla sociālismu trīsdesmitajos gados, nenovilka pelēko karavīra šineli visu Lielā Tēvijas kara laiku. Tā ir stipra un drosmīga paudze, un tās jaunībai M. Obuhovs arī veltī savu grāmatu.

Meijers ir viens no ievērojamākajiem šveiciešu literatūras klasiķiem un kā novelists pieskaitāms pie izcilākajiem vācu rakstniekiem vispār. 1874. gadā iznāca viņa ievērojamais darbs — stāsts par šveiciešu atbrīvošanās cīņām 17. gs. pirmajā pusē — «Jirgs Jenačs». K. Meijers te nav centies atveidot vēsturiskus sīkumus, bet gan dot priekšstatu par 17. gs. pirmās puses Šveici ar tās politiskajām pretrunām, viduslaiku nežēlību, reliģisko fanātismu un māntību.

Nesen šā laika posmā progresīvā cilvēce trīs reizes pieņēma lielā rumāņu rakstnieka un miera cīnītāja M. Sadovjanu vārdu. 1960. gada 5. novembrī atzīmēja viņa 80 gadu jubileju.

Atceroties vētras dzejnieku Raini

11. un 12. septembris vienmēr saistīti ar latviešu tautas dzejnieka Raiņa vārdu. Šajās rudens dienās gribas atcerēties viņa saucēja, vētras un nemiera dzejnieka raženo mūžu un sirdij tuvo daiļradi. Pagājuši deviņdesmit septiņi gadi kopš Raiņa dzimšanas dienas. Lai arī viņa nemierīgā sirds pirms trīsdesmit trīs gadiem beigusī pulcēt, dzejnieka vārds un viņa darbi tautā dzīvo.

Sajās dienās kā katru gadu kultūras namos, klubos un bibliotēkās pulcējas ļaudis, lai godinātu Raiņa piemiņu.

DIGNĀJA. Jau 8. septembrī tautas nama zālē tika atklāta Raiņa darbu izstāde. Vakarā ciema iedzīvotāji noklausījās skolotājas F. Putekles referātu par dzejnieka dzīvi un daiļradi. Pasdarbnieki A. Eiduka, M. Gēgere, V. Dunska un I. Gēgere nolasīja Raiņa dzejoļus.

JĒKABPILS. 8. septembrī Jēkabpils pilsētas bibliotēka bija organizējusi Raiņa atceres pēcpusdienu. Lekciju «Rainis — saules un vētras dzejnieks» nolasīja vakarskolas skolotājs J. Markots. Bibliotēkā bija atvērta plaša Raiņa grāmatu izstāde.

MEDŅI. Arī šeit sestdienas vakarā pulcējās kolhoznieki un citi ciema iedzīvotāji, lai noklausītos bibliotēkāres V. Blāķes referātu par Raiņa dzīvi. Skolotāja Dz. Kļaviņa pastāstīja par dzejnieka daiļradi. Dzejoļus un fragmentus no Raiņa darbiem nolasīja I. Bērziņa un tautas nama vadītājs J. Blāķis.

Lekcija par bērnu audzināšanu ģimenē

Partijas rajona komiteja un rajona sieviešu padome 12. septembrī Jēkabpils rajona kultūras namā noorganizēja interesantu lekciju par bērnu audzināšanu ģimenē. Lekciju, kuru nolasīja prokuratūras izmeklētāja b. Alfejeva, noklausījās uzņēmumu, iestāžu, kolhozu un padomju saimniecību sieviešu padomju priekšsēdētājas, Jēkabpils pilsētas sievietes. Lekciju par šo tēmu 14. septembrī plkst. 16.00 b. Alfejeva lasīs arī Jēkabpils pilsētas kultūras namā. Pēc lekcijas pilsētas skolu audzēkņi sniegs koncertu.

G. LIEPIŅA

1961. gada pavasarī rakstniekam tika piešķirta starptautiskā Ļeņina miera prēmija, bet jau 19. oktobrī rakstnieka raženais mūžs noslēdzās.

M. Sadovjanu «Stāsti», ko izdevusi LVI, sniedz paraugus no rakstnieka daiļrades dažādiem posmiem, sākot ar 1904. gadu un beidzot ar 1951. gadu.

Par ko gan stāsta P. Deksa romāns «Slepka» ar neparasto un intriģējošo virsrakstu?

P. Dekss attēlo saspīlētās politiskās attiecības Francijā 1954. gadā, kad franču koloniālais karaspēks cieta sakāvi Vjetnamā. Autors šajā darbā raksta arī par mūsdienu Francijas inteligento, taču amerikāņu eksportētās «rietumu kultūras» samaitāto jaunatni, kas aizraujas ar eksistencialismu literatūrā, bezmērķīgi jono automašīnās, it kā vēlēdamās izkļūt no strupceļa, un alkaini steigš izbaudīt dzīvi visu, kamēr vēl nav sācies tas histēriski sludinātais trešais pasaules karš.

Kas ir pasaulē vislielākais burvis? Atbildi uz šo jautājumu mūsu jaunākajiem lasītājiem visai savdabīgā veidā dod V. Gubarova stāsts — pasaka «Trīs vientuļā salā», kuras galvenais varonis ir paslinkais zēns Bo-

SPORTS

Aktivizēsim motosportu

Pēdējos gados Krustpils cukurfabrikas DOSAAF pirmorganizācija izaugusi viena no lielākām pirmorganizācijām mūsu rajonā. Šogad DOSAAF biedru skaits palielinājies vairāk nekā par 150 cilvēkiem. Aizvien vairāk paplašinās motosekcija. Tikai šogad vien trim fabrikas motosportistiem piešķirtas trešās sporta klases nozīmes. Labus sasniegumus motobraukšanā — krosā gūst jaunie braucēji Vitolds Ozoliņš, Mārtiņš Ernests un citi.

Cukurfabrikas administrācija, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijas aktīvi palīdz DOSAAF pirmorganizācijas komitejai nostiprināt materiāli tehnisko bāzi sekcijās, kā arī komplektēt kursus, sporta komandas utt. Tā, nesen ar vietējās komitejas lēmumu administrācija iegādājās jaunu sacīkšu 350 cm³ motociklu, ko nodeva labākam motosekcijas sacīkšu dalībniekam b. Litauniekam, kas apmāca jaunus motobraucējus, kā, piemēram, Mārtiņu Ernestu, Maigu Cirteni, Rihardu Rautiņu un citus.

Cukurfabrikas motobraucēji piedalījušies daudzās pilsētas un rajonu motosacīkstēs, kurās guvuši ievērojamus rezultātus. Ne-

sen notika Latgales zonas draudzības sacensības Rēzeknē, kur startēja 12 rajona komandas. Rēzeknē 350 cm³ klasē teicami startēja Guntis Araks, izcīnot III vietu, ceturto vietu ieguva Antons Cakuls. Negaidītu pārsteigumu skatītājiem sagādāja 125 cm³ klasē jauniešiem Ludvigs Melihovs, kas izcīnīja pirmo vietu. Otro vietu 125 cm³ klasē izcīnīja Oļģerts Cāns. Līdz ar to mūsu komanda ieguva II vietu, kas dod tiesības piedalīties republikas krosa meistarsacīkstēs Madonā laikā no 14. līdz 17. septembrim. Piedalīties republikas sacensībās Madonā izteikuši vēlēšanos arī mūsu rajona Neretas motokluba izcille braucēji 125 cm³ klasē — Kondrāts un 175 cm³ klasē Aboliņš.

Sonedēļ cukurfabrikas DOSAAF pirmorganizācija uzsāka nodarbības motociklu vadītāju tiesību iegūšanai. Nodarības notiek fabrikas sarkanajā stūrī katru pirmdienu, trešdienu un piektdienu plkst. 18.00 krievu valodā. Ievērojot, ka vadītāja tiesības vajadzīgas visiem braucējiem, kuru mopēdiem ir divi ātrumi — kursos pieņem vēl papildus dalībniekus.

V. ZEMITIS

Jēkabpils svarcēlāji cīnīsies par trešo kausu

Svētdien Jēkabpilī LBSB «Vārpa» Centrālās padomes kausa izcīņas sacensībās svarcēlšanā sacentās Ilūkstes, Madonas un Jēkabpils rajonu komandas.

Visvieglākajā svarā, kur piedalījās tikai divi Ilūkstes rajona pārstāvji, uzvarēja J. Rīmelcāns ar trīs cīņas rezultātu 147,5 kg. Vieglākajā svarā «Vārpas» čempions un rekordists J. Vitols uzrādīja rezultātu 250 kg, kas ir jauns biedrības rekords šinī svara kategorijā. Jēkabpilietis M. Voičevskis sasniedza 202,5 kg.

Pusvieglajā svarā uzvarēja «Vārpas» čempions brīvajā cīņā J. Burkevičs — 210 kg. Vieglajā svarā ar II sporta klases rezultātu — 285 kg par uzvarētāju kļuva madonietis H. Vuškāns, bet otrais palika mūsu rajona pārstāvis J. Briedis (255 kg).

Pusvidējā svarā pārkais bija ilūkstietis B. Ancāns ar 255 kg. Teicamā formā pašlaik ir «Vārpas» čempions A. Zalāns. Startējot vidējā svarā, viņš vienīgais no sacensību dalībniekiem sasniedza I sporta klases rezultātu — 360 kg. Strau-

ji progresē J. Aboliņš, kas šinī svara kategorijā bija trešais ar labu rezultātu — 295 kg.

Zonālo sacensību kopvērtējumā pārliecinoši uzvarēja Jēkabpils rajona komanda (40 p.), atstājot otrajā vietā Ilūksti (25 p.), bet trešajā Madonu (19 p.).

Jēkabpils svarcēlāji ieguva tiesības piedalīties kausa izcīņas finālā, kas notiks Ogrē 29.—30. septembrī. Šogad rajona svarcēlāji jau izcīnījuši divus kausus — pirmo ieguva Jēkabpils jaunie svarcēlāji sacensībās Jēkabpilī gada sākumā, bet otro — apvienotā rajona komanda par uzvaru sporta spēlēs Cēsīs. Pareizi nokomplektējot komandu un panākot visu izlases komandas dalībnieku piedalīšanos finālā, varam ar panākumiem cīnīties par trešo kausu.

A. JĀNOVSKIS

Redaktore B. IKLAVA

Visi lauku veikali un Jēkabpils patērētāju biedrību savienības pieņemšanas punkti iepērk no iedzīvotājiem kartupeļus. Cena 8 kapeikas par kilogramu.

Pasteidzieties nodot kartupeļu pārpalikumu patērētāju kooperācijai septembrī, jo no 27. septembra iepirkuma cenas tiks mainītas.

Kolhozam «Nākotnes kalējs» steidzīgi vajadzīgas slaucējas. Alga pēc vienošanās, apgādā ar dzīvokli.

Lauktechnikas apvienības Jēkabpils nodaļas tirdzniecības kantoris paziņo, ka sakarā ar gadskārtējo inventarizāciju noliktavas būs slēgtas:

no 24. septembra līdz 4. oktobrim noliktava Nr. 1,
no 17. septembra līdz 28. septembrim noliktavas Nr. 3 un 4,
no 25. septembra līdz 1. oktobrim noliktava Nr. 5,
no 28. septembra līdz 1. oktobrim noliktavas Nr. 6 un 7.

S. DUMA,

Plaviņu grāmatnīcas pārdevēja

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūpī redaktores — 2342, redaktores vietnieciņi — sekretārei — 2262, redaktores vietnieki — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

«Padomju Daugava» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориального производственного колхозно-совхозного управления.